

à 400 Kr. med 5 Aars Mellemløst tillægges der dem 2 Lønstigninger med 4 Aars Mellemløst til Maksimum 5,600 Kr. De have desuden en Huslejegodtgørelse af 1,200 Kr.

Fra Princippet, at der lægges 600 Kr. til alle tre Begyndelsesløninger, med deraf følgende Forhøjelse af Slutningsløningerne med samme Beløb, er der kun en enkelt Afvigelse, nemlig endnu et Lønningstrin, et særligt Lønningstrin for Adjunkter, der have siddet i denne Stilling i 20 Aar. Det er foreslaaet at give dem et Tillæg paa 400 Kr., saa at de naa en Slutningsløst af 4,000 Kr. mod 3,000 Kr. nu.

Endelig omfatter Lovforslaget en ret væsentlig Forbedring af Pedellernes Løn, hvilket turde være vel begrundet ogsaa af Hensyn til det meget forøgede Arbejde, der er fulgt med de langt større Fordringer, som stilles til Skolernes Rengøring.

Lovforslaget bringer nogen Kompensation til Veje for den Merudgift, som de her foreslaaede Lønningsforbedringer ville medføre, nemlig ved en — meget lempelig — Forhøjelse af Skolebetalingen. Denne er i Virkeligheden meget lav ved Statens højere Almenskoler. Den her foreslaaede Forhøjelse med 2 Kr. pr. Maaned for det første Barn, 1¹/₂ Kr. for det næste og 1 Kr. for det tredie vil sikkert erkendes at kunne indføres uden nogen Betænkelighed.

Den foreslaaede Forhøjelse af Lønningerne andrager en gennemgaaende Forhøjelse af Lønningskontoen med 25 pCt. eller ca. 120,000 Kr. Af disse anslaaes den samtidig foreslaaede Forhøjelse af Skolebetalingen at ville indbringe omkring de 70,000 Kr., saaledes at den hele Lønreform drejer sig om en virkelig Udgiftsforøgelse for Statskassen af ca. 50,000 Kr.

Forslaget er af mig fremsat i det andet Ting, hvor det blev tiltraadt og vedtaget saa godt som uforandret, kun med den Ændring, at man har forhøjet Lønningerne for de militære Gymnastiklærere ud over, hvad jeg havde ment at kunne bringe i Forslag, samt endnu en enkelt Ændring angaaende Overlærernes Avanceforhold, en Ændring, der er tilføjet af Hensyn til et fra Lærerforeningen modtaget Andragende. Forslaget har saaledes mødt en for en Lønningslov særdeles gunstig Skæbne, og det er mit Haab, at samme gode Skæbne ogsaa maa møde det i dette høje Ting.

Goos: Naar man sammenligner dette Lovforslag, saaledes som det er vedtaget

af Folketinget, med den nugældende Lønningslov for de Herrer Rektorer og Lærere ved Statens højere Almenskoler, som blev gennemført i 1893, da jeg havde den Ære at forestaa Kultusministeriet, maa det ganske sikkert erkendes, at Lovforslaget indeholder en betydelig, billig og retfærdig, til de nuværende Livsforhold svarende Forhøjelse af Lønningerne. Jeg tror ogsaa, at det er almindelig erkendt af alle dem, hvem dette Lovforslag vedrører. Paa et enkelt Punkt kan i det mindste jeg nok finde, at Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, maaske gaar noget videre, end man havde Forventning om, nemlig i § 2, hvori Gymnastiklærernes Løn omtales, en Løn, som blev fastsat ved en Lov af 1902, og som er bleven ret betydelig forhøjet i Forhold til, hvad Regeringen havde foreslaaet. Jeg udtaler ikke dette som en Anke og vil ikke mene, at man skulde gøre nogen Afkortning, jeg noterer blot, at der her er givet et endogsaa meget tilfredsstillende Tillæg til de paagældende Embedsmænds Løn.

Snarere kunde jeg finde, at det er et Savn i dette Lovforslag, at der ikke for Lærerinderne ved de samme Skoler er foreslaaet nogen Forhøjelse af den dem ved Loven af 1903 tillagte Løn. Deres Lønning er jo fastsat, som jeg nu sagde, ved Lov af 1903, altsaa for knap 5 Aar siden, og man kan altsaa sige, at der ikke er gaaet saa lang Tid, som man med Rimelighed kan sige maa gaa, inden man tager en Lønning op til Revision. Der er imidlertid det særlige at bemærke, at ved Loven af 1903 var det Tanken at sætte Lærerindernes Løn i et bestemt Forhold til Lærerlønningerne, altsaa til de den Gang og endnu gældende Lærerlønninger, og det kunde da opfattes som et naturligt Ønske fra Lærerindernes Side, at dette Forhold nu bevares paa den Maade, at ogsaa deres Lønninger forøges i en tilsvarende Grad. Det forekommer mig at være ganske billigt. Men et andet, rent formelt Spørgsmaal er jo det, om det ret vel kan indordnes i denne Lov, da Ordningen af Lønningerne for Lærerinderne i det hele taget har været henvist til en særlig Lovgivning. Det skulde fra min Side kun være en Henstilling til den højtærede Kultusminister om at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og muligvis tage Henstillingen til Følge ved et senere Lovforslag, der forhøjede Lærerindernes Løn i samme Forhold, som Lærernes Løn nu forhøjes.

Det forekommer mig altsaa ikke, at der vil være nogen Grund til at gøre For-